

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.644/2013/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Sz. I. (címe) pártfogó ügyvéd által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Vass János ügyvéd ügyintézése mellett a Vass és Vass Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt alperes neve (címe) alperessel szemben személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Debreceni Törvényszék 10.P.21.334/2012/13. számú ítélete ellen a felperes részéről 15. és 22. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés, valamint az alperes részéről Pf.3. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 250 000 (kétszázötvenezer) Ft másodfokú perköltséget, és térítsen meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására az abban foglalt módon és határidőn belül - 2 500 000 (kétfélmillió-ötszázezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárás i illetéket. Kötelezi az alperest, hogy ugyancsak térítsen meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására az abban foglalt módon és határidőn belül - 20 640 (hússzezer-hatszáznegyven) Ft le nem rótt csatlakozó fellebbezési illetéket.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd megelőlegezett díjának visszatérítésére a felperes köteles.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A jelenleg felszámolás alatt álló **"J" Bt.** - melynek a felperes a beltágja - volt a közös képviselője a.....i út **X1 X2 X3 X4 X5 X6** és **X7.** szám alatti társasházaknak, amely megbízás mind a 7 társasháznál 2010. május vége és június közepe között szűnt meg, és

négy társasháznál - így a szám alatt is - az alperest választották meg közös képviselőnek.

A felperes betéti társasága megbízási jogviszonyának megszüntetését követően, 2010. július hó 5. napjára keltezett „Értesítés” elnevezésű okiratot dobott be a..... alatti társasház tulajdonostársainak postaládájába. Ebben azt állította az alperesről, hogy ő a 2009. év pozitív pénzügyi eredményeit meghamisítva azt negatívként tüntette fel, melynek okozójául a felperest nevezte meg, és az alperes egy hét alatt bejárta a lakóparkot, ahol a felperesről valótlanosságokat terjesztett és őt a társasházat képviselőt ügyvédi irodában sikkasztással is megvádolta. Az alperest szélhámosnak, gátlástalanul hazudozó nőnek, szélhámoskodó közös képviselőnek és szélhámoskodó nőnek nevezte azzal, hogy ilyen ember részére a társasház iratait nem hajlandó átadni.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez, az emberi méltósághoz és a becsülethez fűződő személyiségi jogait. Kérte továbbá nyilatkozattal való elégtétel adására és 35 000 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére is kötelezni őt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, egyúttal viszontkeresetet terjesztett elő, amelyben annak megállapítását kérte, hogy a felperes a 2010. július hó 5. napjára keltezett értesítéssel megsértette a jóhírnévhez, a becsülethez és az emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogait. Kérte az általa megszövegezett nyilatkozattal őt elégtétel adására kötelezni, amit a felperes költségén juttathat el a.... alatti társasház lakóihoz, és hogy azt a társasház hirdetőtáblájára is kitehesse. Kérte végezetül a felperest 5 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére is kötelezni.

A felperes a viszontkereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a 13. sorszám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a felperes a 2010. július hó 5. napján kelt „Értesítés” elnevezésű okirattal megsértette az alperes jóhírnévhez, becsülethez és emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogait, ezért kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 5 Ft nem vagyoni kártérítést és 500 000 Ft perköltséget. Feljogosította az alperest, hogy a felperes költségén az alábbi nyilatkozatot juttassa el a szám alatti Társasház valamennyi társtulajdonosához: „Alulírott felperes neve (címe) kijelentem, hogy a Debrecenben, 2010. július hó 5. napján kelt, a Társasház tulajdonosainak címzett „Értesítés” elnevezésű okiratban az új közös képviselőről, nevezetesen **K. B. A-ról** (címe.; tartózkodási helye.....) valótlanul híreszteltem azt, hogy a társasház pénzügyi eredményeit meghamisította, azt negatívként tüntette fel és annak okozójául engem, felperest nevezett meg. Ugyancsak valótlanul híreszteltem, hogy egy hét alatt bejárta a lakóparkot, és rólam, felperes neve valótlanosságokat terjesztett. Becsületsértően szélhámosnak, gátlástalanul hazudozó nőnek neveztem, amelyért jelen levelemmel **K-né B. A-tól** bocsánatot kérek.” Ezt meghaladóan a viszontkeresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy térítsen meg az államnak külön felhívásra 1 500 000 Ft kereseti és 36 000 Ft viszontkereseti illetéket, míg az alperest feljogosította 51 000 Ft illetékbélyeg formájában lerótt viszontkereseti illeték visszaigénylésére.

Határozatának indokolása szerint mindkét félnek azt kellett igazolnia, hogy a másik megsértette a személyhez fűződő jogait.

A felperes előadásával ellentétben önmagában abból, hogy az alperest választották meg közös képviselőnek 4 társasháznál, ahol korábban a felperes betéti társasága volt a közös képviselő, nem vonható le az a következtetés, hogy az alperes megsértette a felperes személyiségi jogait.

Dr. K. Á-né, az ügyvédi iroda alkalmazottja megtagadta a vallomástételt titoktartási kötelezettségére hivatkozással. **T. T. L. L.**, **J. Z.** és **dr. Sz. R.** tanúk vallomásai nem bizonyították a felperes tényállításait, míg **M. J.** kihallgatására vonatkozó indítványt mellőzte, mert a tanú idézhető címét a felperes nem tudta bejelenteni. Emiatt a felperes keresetét annak bizonyítatlansága miatt utasította el.

Az „Értesítés” elnevezésű okirat azon kitételei, hogy az alperes meghamisította aalatti társasház pozitív pénzügyi eredményeit, s hogy egy hét alatt bejárta a lakóparkot és valótlanságokat terjesztett a felperesről, valamint ő egy szélhámós, gátlástalanul hazudozó nő, egyértelműen a jóhírnevet és becsületet sértő kijelentések. Emiatt a jogsértés tényének megállapítása mellett 5 Ft nem vagyoni kár megtérítésére is kötelezte a felperest, mert ő ilyen összegű kárt minden további bizonyítás nélkül, a köztudomás szerint okozott az alperesnek.

A helyreigazítás kapcsán a rendelkező részben rögzítettek szerint kötelezte a felperest az elégtételt adó nyilatkozat megtételére azzal, hogy a viszontkereset tárgya kizárólag az értesítés elnevezésű okirat volt, ezért a felperesi nyilatkozat is ennek tartalmára szorítkozhatott. A felperes a fenti társasház lakóihoz juttatta el az értesítést, ezért ilyen körben jogosult az alperes a felperesi nyilatkozatot is közzétenni, azaz a társasház hirdetőtábláján már nem.

A pertárgyérték a felperesi keresetre vonatkozóan 35 000 000 Ft-ban, az alperesi viszontkereset tekintetében pedig 600 000 Ft-ban határozható meg. Az így megállapítható ügyvédi munkadíjat az elsőfokú bíróság mérsékelte, mert az alperes jogi képviselője 4 tárgyaláson vett részt és egy beadványt szerkesztett. Az alperes az általa sürgősen leírt viszontkereseti illetéket visszaigényelheti.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatását, a keresete teljesítését és a viszontkereset teljes elutasítását kérte. Továbbra is igényt tartott **V-né Sz. Z.** kihallgatására, aki azt tudja bizonyítani, hogy az alperes a környéket végigjárta V-né Sz. Z. kerékpárral és minden lakásba becsengetett, aminek következménye lett az ő leváltása. Hivatkozott **dr. K. Á-né** vonatkozásában arra, hogy az általa megtudott állítások a személyére vonatkoznak, valamint 4,5 éves eredményes munkájára, amit az alperes miatt veszített el. A kihallgatott tanúk közül **T. T.** és **dr. Sz. R.** korábbi perekben érintettek voltak, mégis elfogulatlanságukról nyilatkoztak. Őt a felesége elhagyta, munkáját elveszítette, a háza eladása veszteséggel jár, amelyek mind megalapozzák a nem vagyoni kártérítési követelését.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet indokai alapján történő helybenhagyását kérte annak a felperes fellebbezésével támadott részében, egyúttal csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, amely szerint a javára megítélt perköltség felemelését kérte 1 016 000 Ft-ra. A jogszabály szerint 1 610 360 Ft perköltség illetné meg, amihez képest túlzottan alacsony a megítélt 500 000 Ft, mivel a per nem volt egyszerű megítélésű, s a felperes folyamatosan változtatott és terjedelmes nyilatkozatai komoly ügyvédi munkát igényeltek. Mindössze méltányosságból nem igényli a teljes neki járó összeget, csupán annak kb. 60 %-át.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte annak a csatlakozó fellebbezéssel támadott részében.

Az ítélet tábla a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a viszontkeresetet részben elutasító rendelkezését. Az ítélet tábla a fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést egyaránt alaptalannak találta a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, amelyből megalapozott következtetésre jutott, aminek indokaival is egyetértett az ítélet tábla.

Csupán a fellebbezésben foglaltak miatt mutat rá arra, hogy maga a felperes nyilatkozta személyesen a 2012. november hó 7. napján megtartott tárgyaláson, hogy „**M-né** tanú annyit mondott, hogy látta karistolni kerékpárral a lakóparkban az alperest és mindenhol az alperest választották meg közös képviselőnek és ő nem érti ezt. A **M-né** nem mondott olyat nekem, hogy az alperes végigjárta volna a lakókat és elhíresztelte volna azt, hogy én sikkasztottam. Valójában én csak kikövetkeztettem azt, hogy az alperes megvádolt a lakóknál, de nekem ezt konkrétan senki nem mondta.” Ehhez képest a felperes azért kérte a fellebbezésében ennek a tanúnak a kihallgatását, mert ő - akit időközben már **V-né Sz. Z-nak** hívnak - tudja bizonyítani, hogy az alperes a környéket végigjárta kerékpárral és minden lakásba becsengetett, aminek következménye lett a leváltása. A felperes korábbi nyilatkozata tükrében **V-né Sz. Z-től** ilyen tartalmú vallomás nem várható, ezért megalapozottan került sor ezen bizonyítási kérelem mellőzésére az elsőfokú bíróságtól.

Dr. K. Á-né tekintetében a felperes tagadása ellenére fennáll a titoktartási kötelezettség az ügyvédekről szóló 1989. évi XI. törvény 8. §-ának (4) bekezdése alapján, ami a vallomástétel akadályát képezi.

Az a körülmény pedig, hogy **T. T.** és **dr. Sz. R.** nem tekinthetőek a felperes feltételezése szerint elfogulatlanoknak, legfeljebb a vallomásuk, mint bizonyíték mellőzését eredményezhető, de ebből semmiképpen sem vonható le olyan következtetés, ami a felperesi tényállítások valóságát megalapozná.

Mindezek miatt megalapozottan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperes a kereseti tényállításait nem tudta bizonyítani, ami miatt a keresete alaptalan,

továbbá megalapozottan marasztalta a felperest az alperes viszontkeresetének alaposnak talált részében, amely vonatkozásában az ítélet tábla csupán visszautal az első fokú ítélet indokaira annak megismétlése nélkül.

A csatlakozó fellebbezést sem találta alaposnak az ítélet tábla, ugyanis az ügyvédi munkadíjat nem kizárólag a pertárgy értéke határozza meg. A perbeli jogvita az alperesi hivatkozással szemben egyszerű megítélésű volt, amelyről a kezdetén tudni lehetett, hogy kirívóan magas kártérítési követelést érvényesít a felperes. Ennek alapján szükségszerű volt a pertárgyérték alapján kiszámított ügyvédi munkadíj mérséklése oly mértékben, hogy az a jogvita bonyolultságával és a kifejtett tevékenységgel arányban álló, valamint egyúttal méltányos legyen. Ennek a követelménynek az elsőfokú bíróság által meghatározott perköltség összege megfelelt, így nem volt ok azt felemelni.

A másodfokú eljárásban a felek a saját fellebbezésük, illetőleg csatlakozó fellebbezésük tekintetében pervesztesek lettek. Mivel a felperes által fellebbezett érték lényegesen meghaladta az alperes csatlakozó fellebbezésével érintett értéket (35 600 000 Ft szemben 516 000 Ft-tal), ezért az alperes köteles a felperes javára perköltséget fizetni a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján. Ezt az ítélet tábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének b) pontja és (5) bekezdése alapján meghatározott, de a jogvita bonyolultságával és a kifejtett tevékenységgel arányosan a (6) bekezdés szerint mérsékelt összegben határozta meg, a 4/A. §-ának (1) bekezdése szerint általános forgalmi adóval növelten; a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapul. A per tárgyi illeték-feljegyzési jogos volta (az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. §-a (1) bekezdésének f) pontja) miatt le nem rótt fellebbezési eljárási és csatlakozó fellebbezési illeték megtérítésére a felek az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése értelmében irányadó, a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján kötelesek. A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viseléséről a felperes per főtárgyában megmutatkozó teljes pervesztességére tekintettel rendelkezett a Pp. 87. §-ának (2) bekezdése szerint: az előlegezett díjat a felperes viseli a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 11/B. §-ának (2) bekezdése értelmében.

Debrecen, 2014. január hó 30. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Pribula László sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő